31968L0414

DIREKTIVA SVETA
z dne 20. decembra 1968
o obveznosti držav članic EGS glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov

(68/414/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 103 člena Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [1];

ker postajajo uvožene količine surove nafte in naftnih derivatov vedno pomembnejše pri preskrbi z energijo v Skupnosti; ker lahko vsaka težava, četudi prehodne narave, ki pripelje do zmanjšane dobave teh proizvodov iz tretjih držav, povzroči resne motnje v gospodarskem delovanju Skupnosti; ker mora biti Skupnost zato sposobna, da v takšnem primeru izniči ali vsaj omili negativne posledice;

ker lahko kriza v zagotavljanju dobav nastopi nepričakovano in je zato potrebno, da se nemudoma uvedejo potrebni ukrepi za soočenje z morebitnim pomanjkanjem;

ker je treba v ta namen s pomočjo oblikovanja in vzdrževanja minimalnih zalog najpomembnejših naftnih derivatov zvišati varnost pri preskrbi s surovo nafto in naftnimi derivati držav članic;

ker nacionalna proizvodnja sama prispeva k varnosti preskrbe; ker proizvodni pogoji v Skupnosti in s tem povezana večja varnost v preskrbi upravičujejo možnost, da države članice breme vzdrževanja zalog naložijo na uvoz,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Države članice sprejmejo ustrezne zakone in druge predpise, da s pridržkom določb členov 2 in 7 vsak čas vzdržujejo zaloge naftnih derivatov, ki pri vsaki kategoriji naftnih derivatov, naštetih v členu 3, ustrezajo povprečni dnevni domači porabi najmanj 65 dni v preteklem koledarskem letu.

Del domače porabe, ki jo pokrivajo derivati nafte, pridobljeni v zadevni državi članici, se lahko odšteje do največ 15 % od navedene porabe.

Oskrba morskih plovil se ne šteje za domačo porabo.

Člen 2

Države članice lahko brez poseganja v določbe člena 1 izvzamejo podjetja iz obveznosti vzdrževanja zalog za tisto količino, ki ne presega količine derivatov, ki jo pridobivajo iz domače surove nafte.

Člen 3

Izračun domače porabe temelji na naslednjih kategorijah proizvodov:

— motorni bencin in letalsko gorivo (letalski bencin in gorivo za reaktivne motorje na osnovi bencina),

— plinsko olje, dizelsko gorivo, kerozin in gorivo za reaktivne motorje na osnovi kerozina,

— kurilna olja.

Člen 4

Države članice predložijo Komisiji ob koncu vsakega četrtletja statistični seznam obstoječih zalog, izdelan v skladu s členoma 5 in 6, in navedejo število dni povprečne porabe v preteklem koledarskem letu, ki mu te zaloge ustrezajo. Ta seznam morajo države članice predložiti v 90 dneh po izteku četrtletja.

Člen 5

Končni proizvodi, ki so našteti v statističnem seznamu zalog, predvidenem v členu 4, so navedeni v skladu z njihovo dejansko

[1] UL 20, 6.2.1965, str. 330/65.

težo; surova nafta in vmesni proizvodi se štejejo na naslednji način:

— po količinskem razmerju posameznih kategorij derivatov, ki so bili proizvedeni v rafinerijah zadevne države v preteklem koledarskem letu, ali

— glede na proizvodne načrte rafinerij zadevne države v tekočem letu, ali

— po razmerju med skupno količino derivatov, za katere velja obveznost zalog, proizvedenih v zadevni državi v preteklem koledarskem letu, in količino surove nafte, uporabljene v istem letu; pri prvi in drugi kategoriji (bencin in plinska olja) velja to le do višine 40 % skupne obveznosti in pri tretji kategoriji (kurilna olja) le do 50 %.

Sestavine za mešanje lahko, če se uporabljajo za izdelovanje končnih proizvodov, naštetih v členu 3, nadomestijo derivate, za katere so namenjene.

Člen 6

1. Pri izračunu obsega minimalnih zalog v skladu s členom 1, so v statistični seznam vključene le tiste količine zalog, s katerimi država članica v morebitnih težavah pri preskrbi s surovo nafto neomejeno razpolaga.

S pridržkom določb iz odstavka 2 tega člena se morajo te zaloge nahajati na ozemlju zadevne države.

2. Za izvajanje te direktive se lahko v okviru posamičnih sporazumov med vladami zaloge namestijo na ozemlju države članice za račun podjetij, ki imajo sedež v drugi državi članici.

V tem primeru država članica, na ozemlju katere se nahajajo te zaloge, ne more nasprotovati njihovemu prenosu v drugo državo članico; takšne zaloge nadzoruje v največji možni meri, vendar jih ne vključi v svoj statistični seznam. Država članica, kateri so te zaloge namenjene, lahko te vključi v svoj statistični seznam.

Osnutki sporazumov, navedeni v prvem pododstavku, se pošljejo Komisiji, ki lahko zadevni vladi sporoči svoje pripombe. Sklenjeni sporazumi se uradno sporočijo Komisiji, ta pa z njimi seznani ostale države članice.

Sporazumi morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

— nanašati se morajo na surovo nafto in vse naftne derivate, zajete v tej direktivi,

— v sporazumih se mora določiti postopek za zagotavljanje kontrole in identifikacije teh zalog,

— sporazumi se načeloma sklenejo za nedoločen čas,

— v sporazumih mora biti natančno določeno naslednje: v primeru, da je v sporazumu predvidena možnost za enostransko odpoved, ta ne sme veljati v času krize v preskrbi; o vsaki odpovedi sporazuma mora biti Komisija prej obveščena.

3. S pridržkom določb odstavka 1 se lahko med zaloge šteje naslednje:

— tovor na tankerjih, ki so prispeli v pristanišče za raztovarjanje po končanju pristaniških formalnosti,

— količine, skladiščene v pristaniščih za razkladanje,

— količine v rezervoarjih na začetku naftovoda,

— količine v rezervoarjih rafinerij razen količin, ki so v cevovodih in napravah za predelovanje,

— zaloge, uskladiščene v rafinerijah ter v uvoznih, skladiščnih in trgovskih podjetjih na debelo,

— zaloge, ki so v skladiščih velikih potrošnikov in ki ustrezajo nacionalnim predpisom o obveznem vzdrževanju stalnih zalog,

— zaloge, ki so na baržah in ladjah za obrežno plovbo pri prevozu znotraj nacionalnih meja in jih lahko nadzorujejo pristojni organi ter so nemudoma na voljo.

Posledično to pomeni, da morajo biti iz statističnega seznama izključeni zlasti: domača surova nafta, ki še ni pridobljena na naftnih poljih; zaloge, namenjene oskrbi morskih plovil; pošiljke v neposrednem tranzitu razen zalog iz odstavka 2; količine, ki so v cevovodih, cestnih in železniških cisternah, v rezervoarjih bencinskih servisov in pri manjših potrošnikih. Iz statističnega seznama se morajo nadalje izključiti zaloge, ki so pri oboroženih silah, in zaloge, ki jih zanje hranijo naftne družbe.

Člen 7

V primeru, da pri preskrbi z nafto v Skupnosti nastopijo težave, Komisija na zahtevo katere koli države članice ali na lastno pobudo organizira posvetovanje z državami članicami.

Države članice, razen v izjemnih primerih ali pri pokrivanju manjših krajevnih potreb, pred zgoraj predvidenim posvetovanjem ne sproščajo zalog do take mere, da bi te padle pod predpisano spodnjo mejo.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh sproščenih količinah iz zalog in ji takoj, ko je mogoče, sporočijo:

— čas, ko so zaloge padle pod predpisano spodnjo mejo,

— vzroke za sprostitev zalog,

— ukrepe za dopolnitev zalog (če so bili uvedeni),

— po možnosti oceno predvidenega gibanja zalog v obdobju, ko so te manjše od predpisane spodnje meje.

Člen 8

Zaloge se morajo v skladu z določbami te direktive oblikovati v najkrajšem možnem času od njene objave, vendar najpozneje do 1. januarja 1971. Države članice obvestijo Komisijo o sprejetih ukrepih v ta namen.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. decembra 1968

Za Svet

Predsednik

V. LATTANZIO